I

Я скінчу свої страждання
І на шлях, слізьми напоєний,
Вийду сміло без вагання,
Дзвоном ліри заспокоєний.

Щоб не нило, не боліло
Серце, ще не загартоване,
Я пущу його в горнило,
Гнівним палом роздратоване.

Я приб'ю свій бїль пекучий
Величезним тяжким молотом —
І в красі живій, горючій
Бризну перлами і золотом.

II

Оживлю глухі кутки,
Збризну росами квітки,
Щоб цвіли,
Блисну променем ідей,
Кину слово до людей,
Щоб жили!
Слово кину
На Вкраїну,
На одроджену отчину,
Слово дивне,
Переливне —
Спів на радісний мотив,
Щоб од вечора до ранку
Без упину, без устанку
Він летів

І спокійний
Тиховійний
Сон будив.

1909